

ved Begyndelsen er Alliance tilstede, kunne forandre sig saaledes, at Hjælpen kommer. Det er altsaa Forsvar i denne indskrænkede Forstand, jeg mener, vi maae holde paa. Der har været og er maafee Mænd, saavel i denne Sal som udenfor denne Sal, Mænd, hvis Fædrelandsfjærlighed det være langt fra mig at drage i Tvivl, der have raisonneret omtrent saaledes: naar vi ikke alligevel kunne skabe os et ubetinget Forsvar og ikke ere istand til at sikkre os imod alle Eventualiteter, hvad skulle vi saa overhovedet med en Hær? Eller, om vi ikke ville afskaffe Hæren aldeles, lad os da i alt Fald indskrænke den til et Politicorps for den indre Orden, eller lad os indskrænke os til at ubruste en saa stor Hær, at vi dermed kunne bidrage vor Qvotadeel i det store europæiske Contingent, lad os ruste os saaledes, at vi kunne stille saamange Mand i Marken, som Danmark efter de øvrige europæiske Forhold, dets Størrelse og Folkemængde kan forlanges med Billighed at skulle møde med; lad os indskrænke os dertil, og vi have gjort vor Pligt fuldt. Men disse Betragtninger kan jeg ikke dele. Hvis vi ville indskrænke os til at holde et Politicorps, seer jeg ikke, hvad vi overhovedet ville med en Væbning; thi det er ikke Hærens Sag at forsvare den indre Orden, dertil har man Gendarmeri og Politii. Altsaa, dersom man vil gaae den Vej, maa man hellere gaae Skridtet heelt ud, og fuldstændig afvæbne. Hvad den anden Form for Forsvarets Indskrænkning angaaer, siger jeg, at det er muligt, at den Tid vil komme, hvor Folkereetten consoliderer sig, saaledes at den hyder et virkelig kraftigt Værn for den Svage; det er muligt, at den Tid vil komme, da Danmark kan indskrænke sin Hær til et saadant Contingent som det antydede; men indtil den Tid kommer — og der kan løbe meget Vand i Stranden, inden dette skeer —, maa Danmark være betænkt paa at hævde sin Selvstændighed og indrette sit Forsvar saaledes, at det kan ride de politiske Storme af, der kunne komme, før vi tænke det, og bevare sin Nationalitet og sin Statslivværelse under en saadan almindelig europæisk Gjæringsperiode. Det er en Pligt, vi skulde ikke blot os selv og Nutiden, men vore Fædre, fra hvem vi have modtaget vort Fædre-

land, og vore Efterkommere, til hvem vi skulle overlevere Danmarks gamle Navn ligesaa uplettet, som vi have arvet det. Af denne Betragtning følger altsaa, at jeg vil være tilbøielig endogaa til meget tunge Offer, for at tilveiebringe et saadant Forsvar. Man har sagt, at det Beløb, her kræves, er for stort. Jeg tør paa dette Trin af Sagen ikke udtale nogen bestemt Mening i saa Henseende. Men selv om vi skulde blive nødt til at gjøre det Offer, at tilveiebringe de $5\frac{1}{4}$ Millioner aarligt, der forlanges, vil Offret dog ikke være for stort, naar derved skabes et virkeligt Forsvarsværn i den af mig antydede Forstand. — Lad os ikke glemme, at Offret, baade det pecuniære og det personlige Offer skal bringes af os Alle, at det ikke kræves af en enkelt Stand, men hviler paa alle Samfundsklasser. Lad os ikke glemme, at det sandsynligvis kun vil blive forbigaaende, og endelig, og det er Hovedsagen, ikke glemme Offrets dyrebare Priis, Udsigten til at bevare Fædrelandets Selvstændighed. Det er ikke min Mening med disse Bemærkninger at ville skyde det finansielle Hensyn aldeles tilside, det være langt fra mig, jeg anerkjender den store Betydning det har i alle Sager, og i denne Sag netop i meget høi Grad; men jeg har kun villet for mit Vedkommende antyde, at naar disse to Betragtninger skulle veies imod hinanden og staae ligeoversfor hinanden, vil jeg foretrække det større Offer og det kraftigere Forsvar fremfor det mindre Offer og det mindre Forsvar. Det finansielle Hensyn bør og skal have fuld Bægt, naar der bliver Tale om at afskaffe al overflødig Luxus, at afskaffe alt Paradevæsen, Alt, hvad der blot haves for at brede Glæde over Staten og Thronen uden virkelig at komme Forsvarspiemedet til Gode, og vil føre til, at vi nøie overveie enhver Forandring, vi agte at iværksætte, og unngaae de Experimenter, hvortil Stormagterne kunne hengive sig. I andre Retninger har jeg for mit Vedkommende vist min Villighed til at gaae ind paa Besparelser og en fornuftig Oekonomi, jeg har udtalt mig for væsentlige Indskrænkninger i de civile Embeders Tal, i Pensionsvæsenet osv.; men i dette Punkt troer jeg, at vi skulde os selv og vort Fædreland, ved at lade Hensynet til at spare spille en alt Andet